

Jedinstvo u mnogostrukosti

Mirja Tabak, Split

U 25. godini od II. vat. sabora liturgijski instituti i liturgijske komisije, a tako i škole za crkvenu glazbu po svijetu i kod nas s pravom preispituju svoj rad i zalaganje u razdoblju od četvrt stoljeća.

Listajući pažljivo inozemni liturgijsko-glazbeni tisak, uočava se da su problemi hrvatske liturgijske glazbe "europske naravi". Zvuči utješno!

Nemoguće je ovdje detaljnije raščlaniti članke iz spomenutog tiska, ali nije naodmet promotriti barem neke ključne teme iz njih. Na primjer: je li liturgija završena?; liturgija između ponavljanja i spontanosti; Dominus vobiscum ili srdačno vas pozdravljam...; trebamo li novu crkvenu glazbu?; zvanje crkvenoga glazbenika nalazi se trajno u napetosti između zahtjeva umjetnosti i očekivanja liturgijske zajednice; crkvena glazba ne smije biti droga za opuštanje; koncerti u crkvi; pjevajte Gospodinu pjesmu novu — ali kakvu?, itd.

Čini se da bi svaka od navedenih tema bila zahvalan naslov našoj domaćoj obradbi.

Posaborska hrvatska liturgijska glazba išla je i ide, bez sumnje, prema svojim mogućnostima, ukorak s koncilskom obnovom te "s najvećom brigom čuva i promiče blago svete glazbe", promiče "napredak pjevačkih zborova", nastoji da "sva zajednica vjernika u svakom svetom činu, koji se obavlja s pjevanjem može vršiti svoju svojstvenu djelatnu ulogu" (usp. SC 114). Međutim, iz opravdanih i neopravdanih razloga događa se na području

hrvatske crkvene glazbe ipak više nego drugdje ono u čemu se opet prepoznajemo u ostalim evropskim narodima: u pomanjkanju jedinstva u mnogostrukosti.

Upravo o temi "Jedinstvo u mnogostrukosti" P. Emidio Papinutti održao je iscrpno izlaganje na 3. internacionalnom kongresu crkvenih glazbenika 1990. u Rimu. Na pitanje o kojem je jedinstvu i u kojoj mnogostrukosti riječ, referent je između ostalog odgovorio:

"Postoje mnogi liturgijski jezici. Priznato je 300 liturgijskih jezika. Ali samo je jedan jezik za koji Koncil želi da ostane 'u latinskim obredima sačuvan' (SC 36). Postoje mnoga glazbala kojih je upotreba u liturgiji dopuštena, ali samo o jednom glazbalu kaže Koncil da je 'tradicionalno glazbalo kojega zvuk može crkvenim obredima dodati divan sjaj te srce veoma uzdići Bogu i k nebeskim stvarima' (SC 120). Postoji mnogo vrsta pjevanja koja u liturgiji mogu pronaći svoje mjesto (...), ali samo je jedno pjevanje koje je prema Koncilu 'vlastito rimskoj liturgiji' (SC 116)". Riječ je, jasno, o latinskom jeziku, o orguljama i o gregorijanskom koralu.

Nije li i ovo izazov svakoj liturgijskoj užoj ili široj zajednici u svakom narodu da sve svojskije puninu slavljenja predokusa nebeske liturgije istinski živi i ostvaruje u SVEOPĆENITOSTI Crkve koja je JEDNA.

Nadati se je da će razdoblje od četvrt stoljeća koje dolazi u daljnjoj liturgijsko-glazbenoj obnovi u Hrvatskoj ovom jedinstvu u mnogostrukosti biti darovano.

FOND "Sv. CECILJE"

U Fond "Sv. Cecilije" uplatili su:

Preč. gosp. Leonard Logožar, Štrigova 300,00 din

s. Antonija Matić, Zagreb, 300,00 din

Preč. gosp. Marijan Potočnik, Maribor, 300,00 din

Od srca zahvaljujemo darovateljima i želimo Sretan Božić i blagoslovljenu Novu godinu.